

opusdei.org

Néhány sor Szent Josemaríától Guadalupénak

A Guadalupe Ortiz de Landázuri által Szent Josemaría Escrivának, az Opus Dei alapítójának írt levelekből készített összeállítás, a „Letras a un santo” című könyv megjelenése után szeretnénk megosztani néhány sort, amelyet Szent Josemaría írt Guadalupe részére.

2019.02.21.

Az Opus Dei alapítója akkor írta ezeket a sorokat, amikor sajátos módon szeretne volna kifejezni atyai közelségét. Habár Guadalupe nem várt választ a leveleire – és ezt Szent Josemaría is tudta –, életének bizonyos pillanataiban az Alapító állapota miatt érzett atyai aggodalmát ezekben a levelekben fejezte ki.

„Guadalupe: tartson meg téged az Úr. Boldog vagyok, mert tudom, hogy már jól vagy. Vigyáznod kell magadra, mert nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy betegek legyünk: aludj, egyél, pihenj, így örömet szerzel az Úrnak. Neked és mindannyitoknak küldöm szerető áldásomat, Atyátok, Mariano” – írta 1952. november 17-én.

1952 októberében Mexikóban Guadalupe megcsípte egy rovar. A csípés következtében súlyosan megbetegedett. Szent Josemaría

aggódott Guadalupe egészségéért, aki alig két éve ment Mexikóba, hogy elkezdje az Opus Dei nőkkel való apostoli munkáját.

Egy héttel később Guadalupe utalást tett erre a levélre abban a pár sorban, melyet Rosario Orbegozo részére írt, aki akkor Rómában élt és az Alapítóval dolgozott együtt: „Régóta nem írtam neked, de a malária és minden más mellett... nem volt rá idő. Már teljesen jól vagyok, habár még mindig *túltáplálnak*, mert a véreredményem alapján vörös vértestekre van szükségem. Mit szólsz? Én ugyan ebből nem érzek semmit, de szó nélkül megcsinálok mindent, amit mondanak nekem. Kaptam néhány sort az Atyától, aki azt mondta, hogy nem engedhetjük meg magunknak azt a luxust, hogy betegek legyünk. Te hogy vagy? Sokat gondolok rád.” (Mexikó, 1952. november 26.)

Amikor valaki beteg volt, Szent Josemaría aggodalma jóval érezhetőbb volt. 1957-től kezdve Guadalupe, aki az azt megelőző évben költözött Rómába, szívbetegségben szenvedett. Obdulia Rodríguez, egy mexikói orvos, aki követte a betegsége alakulását, leírt egy történetet, amelynek szemtanúja volt 1958 januárjában. „A lifthez értem, kinyílt az ajtó, és nagy meglepetésemre megláttam az Atyát (Szent Josemaría) és Don Álvarot (del Portillo), akik éppen kiléptek onnan. – Tudod, hogy mi ez? – kérdezte. – Nem, Atya – válaszoltam. – Nos, ez egy távirat a Szentatyától Guadalupe részére. Megérkeztünk Guadalupe szobájához, ahol Encarnita és Mercedes voltak vele. Az Atya belépett, Don Álvaro az ajtóban maradt, én egy kicsit hátrébb. Az Atya megkérte Don Álvarot, hogy olvassa fel a táviratot. Később mesélték nekünk, hogy Don Álvaro említette a Pacelli hercegeknek – akik

XII. Piusz pápa rokonai voltak –, hogy Guadalupe betegeskedik, és talán megkérhette őket, hogy ezt mondják el a Pápának is.”

Szintén fennmaradtak olyan üdvözlőlapok, amelyeket Szent Josemaría különféle helyekről írt – mint például Fátima vagy Lourdes – Guadalupe és a Mexikóiban élő női ág részére. Szent Josemaría közelről figyelte azt a munkát, melyet a Mű hívei különböző országokban kezdtek el, és örömmel fogadta az ezzel kapcsolatos részleteket.

A Mexikóba érkezettek, köztük Guadalupe meghatottságát, melyet az új földrészen töltött első napok után éreztek, az Atyától kapott távirat fokozta, melyben ezt írta nekik: "Minden szeretetemmél a lányaimra gondolkodok.”

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hu-hu/article/nehany-sor-szent-
josemaria-tol-guadalupe-nak/](https://opusdei.org/hu-hu/article/nehany-sor-szent-josemaria-tol-guadalupe-nak/)
(2026.03.01.)